

در کوی مغان

شاعر: عباس پناه

گردآورنده:

پویان پناه

سر شناسه : پناه، عباس، ۱۳۲۸ - ۱۳۷۰.
 عنوان و نام پدید آور: در کوی مغان/شاعر عباس پناه؛
 گردآورنده پویان پناه.
 مشخصات نشر : اصفهان، رنگینه، ۱۳۹۹.
 مشخصات ظاهری : ۵۲۰ ص: ۱۴/۵ X ۲۱/۵ س.م.
 شابک : ISBN: 978-622-6005-50-0
 وضعیت فهرست نویسی: فیبا
 موضوع : شعر فارسی-- قرن ۱۴
 موضوع : Persian Poetry -- 20th century
 شناسه افزوده : پناه، پویان، ۱۳۶۵-، گردآورنده
 رده بندی کنگره : PIR۷۹۹۲
 رده بندی دیویی : ۸۱۶۲
 شماره کتابشناسی ملی: ۷۴۴۸۲۶۱
 وضعیت رکورد : فیبا

www.ketab.ir

نام کتاب: در کوی مغان

شاعر: عباس پناه

گردآورنده: پویان پناه

ناشر: انتشارات رنگینه

نوبت چاپ: اول / ۱۴۰۰

شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

بها: ۱/۳۰۰/۰۰۰ ریال

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۰۰۵-۵۰-۰

ISBN: 978-622-6005-50-0

اصفهان- خیابان مشتاق اول، خیابان آیت اله ابوالحسن اصفهانی،
 مجتمع الهیه، طبقه اول تلفن: ۲۷ ۶۴ ۶۵ ۳۲-۲۷ ۵۴ ۶۵ ۳۲ (۰۳۱)

پیش گفتار

شادروان، زنده یاد، فقید سعید، عارف شوریده، مرحوم عباس پناه، در مهر ماه سال ۱۳۲۸، در خیابان ملک اصفهان پای بر عرصه خاک نهاد و در خانواده‌ای نسبتاً پرجمعیت، بنای رشد و نمو نهاد تا به سن دبستان رسید. از همان اوان کودکی، پس از چندین سال درس و مطالعه و تحقیق و تفحص، به ادبیات و عرفان عشق پیدا کرد و مسیر زندگی او را این گرایش، متحول گردانید تا جایی که قید هرگونه پست دولتی و شغل کارمندی و مشاغل دنیایی را زده، در پی عشق خود به ادامه زندگی پرداخت.

وی به زبانی خوش و خلقی نیکو و بختی بدی، گذشت و دیگر صفات اخلاقی چون مهربانی بین افراد دور و نزدیک با دیدی متفاوت، شهره بود و در جهان‌بینی خود از صوفی بودن تا صوفی‌گرایی را تجربه کرد و در نهایت به آنچه اعتقاد و ایمان داشت، یعنی خلوص پاک و تمام، در سراسر عمر تکیه کرد و سرانجام در سال ۱۳۷۰ در آخرین روزهای تابستان، در اثر تصادف، جان عزیز خویش را همراه با همسر و همراه خود پروانه بهادری تقدیم محبوب کرد و در قطعه نام‌آوران باغ رضوان اصفهان به

خاک سپرده شد. او چهار فرزند بنام‌های پگاه، پدرام، پیام و پویان از خود باقی گذاشت که متأسفانه یکسال پس از وی، پدرام نیز در حادثه تصادفی، جان خویش را تقدیم حق نمود و در کنار پدر و مادر آرام گرفت.

از اشعار او یک کتاب در سال ۱۳۷۱ با عنوان «بر شاخهٔ زمان سیب رسیده‌ام» به کوشش و تنظیم دوست عزیزش، آقای شهرام محمدی، متخلص به آذرخش، چاپ و منتشر شده است.

در مورد شعر و سبک و نوع شاعری آن شادروان، دوست مهربان و گرامی او آذرخش، آن گونه که می‌بایست در مقدمهٔ آن کتاب نوشته‌اند و نیازی به تکرار و بازگویی آن نمی‌بینم.

از این رو تمام آن مقدمه که آن یار دیرین، در ابتدای آن دفتر آورده در مجموعه حاضر ملاحظه خواهید فرمود که خواننده متوجه تمام خصوصیات و سبک شعر آن زنده‌یاد گردد و این اثر که حاوی تمام اشعاریست که بدان دسترسی بود به همت و پشتکار فرزند آخر آن مرحوم فراهم آمده. روح و روانش شاد باد.

محمد نحوی